

Pripomienka

k návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 308/1993 Z. z. o zriadení Slovenského národného strediska pre ľudské práva v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení zákona č. 564/2001 Z. z. o verejnom ochrancovi práv v znení neskorších predpisov

Pripomienka k čl. II bod 3

Čl. II žiadame doplniť o nový bod:

V § 3 sa za slová „vládu Slovenskej republiky“ vkladajú slová „Súdnu radu Slovenskej republiky“.

Odôvodnenie:

Bodom 3 v čl. I sa v zákone č. 564/2001 Z. z. o verejnom ochrancovi práv v znení neskorších predpisov sa v celom texte slová „orgán verejnej správy“ nahrádzajú slovami „orgán verejnej moci“ s výnimkou v § 7 ods. 1. Predkladateľ sa odvoláva na zosúladenie textu zákona s Ústavou Slovenskej republiky (t.j. na čl. 151a ods. 1).

Súčasnú znenie § 3 zákona č. 564/2001 Z. z. v odseku 1 vymedzuje orgány verejnej správy, voči ktorým smeruje činnosť verejného ochrancu práv. Dôvodom vymedzenia „orgánov verejnej správy“ v uvedenom ustanovení zákona č. 564/2001 Z. z. sa v pôvodnej dôvodovej správe uvádza: „Aby nedošlo k výkladovým pochybnostiam, sú v návrhu výslovne uvedené špecifické správne orgány, na ktoré sa vzťahuje pôsobnosť verejného ochrancu práv a tiež sú uvedené tie, ktoré sú vylúčené z jeho pôsobnosti.“ Ktoré sú vylúčené z pôsobnosti verejného ochrancu práv, sú uvedené v odseku 2 v § 3 zákona č. 564/2001 Z. z., ktorý znie:

„Pôsobnosť verejného ochrancu práv sa nevzťahuje na Národnú radu Slovenskej republiky (ďalej len "národná rada"), prezidenta Slovenskej republiky, vládu Slovenskej republiky, komisára pre deti, komisára pre osoby so zdravotným postihnutím, Ústavný súd Slovenskej republiky, Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky, spravodajské služby, na rozhodovacie právomoci vyšetrovateľov Policajného zboru, prokuratúru a na súdy s výnimkou orgánov riadenia a správy súdov a dôvodov predpokladajúcich disciplinárne previnenie sudcu a prokurátora.³⁾ Pôsobnosť verejného ochrancu práv sa nevzťahuje tiež na veci operačnej a mobilizačnej povahy.“

Podľa tohto znenia § 3 (v súčasnosti platného) sa pôsobnosť verejného ochrancu práv nevzťahuje na Súdnu radu Slovenskej republiky, i keď nie je v ustanovení priamo uvedená. Súdna rada Slovenskej republiky bola zriadená priamo Ústavou Slovenskej republiky ako nový ústavný inštitút sudcovskej legitimity, ktorá svojím postavením zabezpečuje nezávislé postavenie súdnej moci vo vzťahu k iným mociam v štáte a toto postavenie je i k orgánom, ktoré tieto moci reprezentujú (t. j. prezident Slovenskej republiky, vláda Slovenskej republiky a Národná rada Slovenskej republiky. Toto postavenie potvrdil aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo viacerých rozhodnutiach (napr.: ÚS III 79/04).

Je teda na mieste vnímať postavenie Súdnej rady Slovenskej republiky ako osobitného nezávislého ústavného orgánu súdnej moci, ktorá garantuje predovšetkým nezávislé postavenie súdnej moci a sudcovskú legitimitu, zodpovedá za chod súdnictva, správu súdnej moci a súdnictva, ako aj transparentnosť súdnictva, a preto je v postavení plnohodnotného partnera moci zákonodarnej a výkonnej (presnejšie k orgánom, ktoré výkonnú a zákonodarnú moc reprezentujú).

V prípade navrhovanej úpravy „orgánu verejnej správy“ na „orgán verejnej moci“ v celom texte zákona, je potrebné do § 3 ods. 2 zaradiť Súdnu radu Slovenskej republiky, nakoľko zákonná úprava nemôže vytvárať podmienky pre možné ohrozenie ústavou prikázaného postavenia nezávislosti Súdnej rady Slovenskej republiky.

Túto pripomienku považujeme za zásadnú.